

P6_TA(2005)0183

Strategia informacyjna i komunikacyjna UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrożenia strategii informacyjnej i komunikacyjnej Unii Europejskiej (2004/2238(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie wdrożenia strategii informacyjnej i komunikacyjnej Unii Europejskiej (COM(2004)0196),
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie nowych ram współpracy w zakresie działań dotyczących polityki informacyjnej i komunikacyjnej Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie strategii informacyjnej i komunikacyjnej Unii Europejskiej ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych (A6-0111/2005),
- A. zważywszy że podczas ostatnich wyborów europejskich frekwencja spadła w dziewięciu Państwach Członkowskich UE sprzed jej rozszerzenia,
- B. zważywszy że w kontekście europejskiego procesu demokratycznego nadrzędnym celem każdej polityki informacyjnej i komunikacyjnej powinno być promowanie wartości aktywnego uczestnictwa w systemie politycznym i społeczeństwie obywatelskim, na przykład doniosłości udziału w głosowaniach w wyborach do Parlamentu Europejskiego, i wzbudzanie poczucia dumy z bycia obywatelem Europy,
- C. zważywszy, że znaczenie dostępu do informacji o Unii Europejskiej jest ogromne, jeżeli ludzie mają korzystać z prawdziwego obywatelstwa europejskiego; obywatele, jako beneficjenci polityki Unii Europejskiej i aktywni uczestnicy demokracji europejskiej, mają prawo do pełnych, bezstronnych i prosto sformułowanych informacji o Unii w ich własnym języku, przekazanych za pośrednictwem łatwo dostępnych środków przekazu,
- D. zważywszy, że strategia informacyjna i komunikacyjna powinna opierać się na podstawowych wartościach Unii Europejskiej: demokracji, pluralizmie, bezpieczeństwie, solidarności, równych szansach, spójności oraz poszanowaniu kulturowej różnorodności i podstawowych praw człowieka,
- E. zważywszy, że strategia informacyjna i komunikacyjna musi również aktywnie wskazywać obywatelom, w jaki sposób przynależność do Unii Europejskiej przynosi im korzyści w życiu codziennym.

Informacje i środki

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po raz pierwszy Parlament został wezwany do dyskusji na temat strategii informacyjnej i komunikacyjnej dla Unii, zanim została ona przedstawiona przez Komisję, dzięki czemu ma realną możliwość wpłynięcia na końcową wersję strategii nie ograniczając się tylko do jej zaopiniowania; uważa, że jest to bardzo pozytywny krok na drodze do pogłębienia odpowiedzialności Parlamentu w zakresie demokratycznej kontroli działalności Komisji;
2. podkreśla, że przedmiotem strategii informacyjnej i komunikacyjnej powinno być przede wszystkim stałe i rzetelne informowanie obywateli Unii o funkcjonowaniu instytucji unijnych w celu poszerzenia ich wiedzy, zainteresowania i zaangażowania w sprawy unijne oraz przybliżenia im Unii;
3. uważa za sprawę nadrzędną dotarcie do obywateli Europy z silnym przesłaniem na rzecz europejskiego zaangażowania i poczucia przynależności do projektu europejskiego;

⁽¹⁾ Dz. U. C 47 E z 27.2.2003, str. 400.

⁽²⁾ Dz. U. C 64 E z 12.3.2004, str. 591.

Czwartek 12 maj 2005

4. uważa, że należy zwrócić większą uwagę na treść wydawanych komunikatów, aby wzbudzić zainteresowanie obywateli poprzez poruszanie ważnych dla nich kwestii;
5. podkreśla potrzebę stworzenia zdecentralizowanego systemu informacji, aby ułatwić dotarcie do konkretnych grup, do których za każdym razem należy kierować indywidualnie dostosowane komunikaty;
6. jest przekonany, że polityka informacyjna i komunikacyjna nie przyniesie efektów, dopóki wiedza na temat UE i jej instytucji nie zostanie włączona jako przedmiot do szkolnych programów nauczania; należy również zwrócić się do uniwersytetów o wykazanie aktywności w szerzeniu i krzewieniu wspólnych wartości europejskich;
7. podkreśla znaczenie lepszego wykorzystania środków przekazu, takich jak telewizja, radio i Internet, umożliwiających pod względem technologicznym dotarcie do domostw wszystkich obywateli europejskich;
8. uważa, że istnieje większa możliwość wykorzystania zarówno internetowych transmisji na żywo (web-streaming), jak również radia w kontekście strategii informacyjnej i komunikacyjnej;
9. uważa, że należy poważnie rozważyć przeprowadzenie debat na temat polityki europejskiej w parlamentach mających uprawnienia legislacyjne, z aktywnym udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego, aby umożliwić mediom śledzenie na bieżąco debat, które zwykle mają miejsce w Parlamencie Europejskim;
10. uważa, że instytucje powinny, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu finansowym, zawrzeć umowy z producentami telewizyjnymi, którzy mogliby tworzyć seriale fabularne, konkursy, filmy, sprawozdania informacyjne, a także wszelkiego rodzaju dostępne programy wysokiej jakości, które odpowiadałyby gustom ogółu i służyły promocji idei i wartości europejskich;
11. z zadowoleniem przyjmuje zawarty ostatnio nowy kontrakt z Euronews i uważa, że Euronews świadczy usługi dobrej jakości za korzystną cenę;
12. uważa, że należy rozważyć wykorzystanie niektórych programów wspólnotowych, takich jak Media, Kultura, Młodzież lub Edukacja, w związku ze strategią informacyjną i komunikacyjną, chociaż nie powinno to powodować ograniczenia celów i ich finansowania; na przykład program Media mógłby zostać wykorzystany do finansowania filmów w celu pobudzenia rozwoju europejskiego przemysłu audiowizualnego i jednoczesnej promocji „wizerunku” i „ducha” Unii; dlatego z zadowoleniem przyjmuje organizację Europejskiego Tygodnia Młodzieży obejmującego dni zajęć pod hasłem „Młodzi w Parlamencie”, który wzmocni więź młodych ludzi z Europą;
13. zwraca się o szersze łączenie istniejących infrastruktur audiowizualnych, które obecnie są rozproszone pomiędzy różnymi instytucjami; wyraża również opinię, że infrastruktury takie powinny zostać skatalogowane, a ich indywidualna wydajność — oceniona;
14. zwraca się do instytucji o zbadanie możliwości zaprojektowania nowoczesnych i dostępnych wirtualnych wizyt oraz udostępnienia obywatelom nagrań wszystkich ważnych wydarzeń z udziałem instytucji przy wykorzystaniu wysokiej jakości archiwum z wyszukiwarką;
15. z zadowoleniem przyjmuje rozwój Europe Direct i wzywa Komisję do dalszego rozwijania tej inicjatywy na skalę międzyinstytucjonalną na rzecz strategii informacyjnej i komunikacyjnej UE;
16. wzywa Komisję do podjęcia działań zgodnie z wezwaniem zawartym w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2005 roku⁽¹⁾ i ogłoszenia roku 2006 Europejskim Rokiem Działania na rzecz Zwalczenia Przemocy Wobec Kobiet i zawarcia tego w strategii komunikacyjnej Komisji, uwzględniając zwłaszcza fakt, iż Rada Europy planuje podobną kampanię i istnieje możliwość wykorzystania efektów współdziałania;
17. podkreśla potrzebę znalezienia formuły, która umożliwi większe zaangażowanie regionalnych i lokalnych mediów w politykę informacyjną i komunikacyjną;
18. podkreśla, że Unia Europejska powinna utworzyć ośrodek profesjonalnej komunikacji, w ramach którego istniałaby strukturalna współpraca wszystkich instytucji UE i który zapewniałby możliwość pracy z fachowcami i ekspertami z sektora komunikacji;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA (2005) 0073.

Czwartek 12 maj 2005

19. zachęca instytucje europejskie do poprawy warunków pracy oraz relacji z akredytowanymi dziennikarzami i, bardziej ogólnie, do zapewnienia możliwie najszerszego dostępu wszystkim obywatelom poszukującym źródeł informacji na temat polityk i działań UE;
20. podkreśla, że instytucje powinny poprawić jakość publikacji prasowych i wszystkich informacji przeznaczonych dla prasy, aby ułatwić pracę wszystkim zawodowym dziennikarzom śledzącym na bieżąco wydarzenia w Brukseli; zwraca się również do instytucji, aby w miarę możliwości zlecały przygotowanie publikacji prasowych specjalistom ds. komunikacji;
21. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie „konkursu pomysłów”, który umożliwiłby zgromadzenie oryginalnych projektów dotyczących najlepszych sposobów rozpowszechniania informacji europejskich;
22. wzywa Komisję do wynajęcia niezależnej agencji zewnętrznej, która przeprowadzi wszechstronną analizę rzeczywistych wydatków ponoszonych przez Komisję na informację i komunikację;
23. zwraca się do Komisji, aby wprowadziła system, który umożliwi dalsze finansowanie sieci punktów informacyjnych zgodnie z zasadami ustanowionymi w nowym rozporządzeniu finansowym;
24. uważa, że należy przeznaczyć więcej środków finansowych na rzecz Eurobarometru, aby umożliwić sporządzanie pełniejszych i dokładniejszych sprawozdań;
25. wzywa Komisję do poprawy jakości portalu internetowego Europa, poprzez udostępnienie jego treści we wszystkich językach oficjalnych UE, jak również w językach, które mają status języków oficjalnych w Państwach Członkowskich, jeżeli państwa te wyrażą taką wolę, pokrywając wiążące się z tym koszty; celem tych działań jest zapobieżenie dyskryminacji niektórych języków względem innych oraz umożliwienie ogromnej większości obywateli uzyskanie dostępu do zawartych tam informacji;
26. uważa, że korzystne byłoby znalezienie inteligentnego i metodycznego sposobu „umieszczania” linków do portalu internetowego Europa na najczęściej odwiedzanych stronach internetowych, kierując się ogólną zasadą, że to nie obywatele powinni szukać informacji, ale informacje powinny szukać obywatele;
27. z zadowoleniem przyjmuje projekty ewentualnego zbadania możliwości utworzenia drugiego kanału „Europe by Satellite”;

Współpraca międzyinstytucjonalna

28. uważa za niezwykle istotne, mając na uwadze lepszą współpracę i większą skuteczność, aby Komisja regularnie przedkładała sprawozdania na temat polityki informacyjnej i komunikacyjnej Unii Europejskiej do rozpatrzenia przez Parlament w formie dorocznej debaty poświęconej wyłącznie temu tematowi;
29. wzywa do podjęcia wspólnej debaty plenarnej w sprawie strategii przedstawionej przez Komisję oraz sprawozdania Komisji Kultury i Edukacji, w której to debacie powinna uczestniczyć również Rada;
30. uważa, że ta debata mogłaby doprowadzić do wspólnej deklaracji trzech instytucji odnośnie wytycznych w sprawie działalności informacyjnej, przy poszanowaniu specyficznych kompetencji każdej z trzech instytucji oraz ich prawa do własnej działalności informacyjnej;
31. zwraca się do międzyinstytucjonalnej grupy ds. informacji o przygotowanie rocznej propozycji w celu zapewnienia dostępności środków budżetowych koniecznych dla odpowiedniego uczczenia wszystkich ważnych wydarzeń kulturalnych;
32. uważa, że międzyinstytucjonalna grupa ds. informacji powinna mieć zdecydowanie polityczny charakter i działać jako gwarant, a jej skład powinien zostać ograniczony w celu zwiększenia skuteczności podejmowanych przez nią działań;
33. zauważa, że program Prince tradycyjnie opierał się na partnerstwie pomiędzy Komisją i Państwami Członkowskimi; podkreśla, że Parlament powinien być zaangażowany w ustalanie priorytetów programu Prince i uważa, że posłowie do Parlamentu Europejskiego powinni być w pełni zaangażowani w imprezy organizowane pod egidą programu Prince; z zadowoleniem przyjmuje sugestie Komisji, aby planowanie i monitorowanie programu Prince zostało bardziej precyzyjnie dostosowane do kadencji Parlamentu;

Czwartek 12 maj 2005

34. zachęca wszystkie instytucje UE, których to dotyczy, do poprawy wewnętrznej koordynacji w celu podniesienia wydajności uzgodnionej strategii komunikacyjnej i informacyjnej i tym samym osiągnięcia lepszych rezultatów;
35. zwraca się do instytucji o zbadanie możliwości ustanowienia grupy koordynacyjnej niższego stopnia, w której reprezentowani byłiby przedstawiciele odpowiednich dyrekcji generalnych w różnych instytucjach oraz przedstawiciele odpowiednich komisji Parlamentu Europejskiego i której głównym zadaniem byłoby koordynowanie konkretnych działań mających na celu wdrożenie zaleceń Międzyinstytucjonalnej Grupy ds. Informacji;
36. wierzy, że do podniesienia skuteczności przyczyniłoby się ustanowienie organu konsultacyjnego składającego się z przedstawicieli instytucji europejskich i Państw Członkowskich oraz specjalistów ds. komunikacji, którzy poprzez działalność doradczą wspieraliby właściwe zastosowanie polityki informacyjnej i komunikacyjnej;
37. domaga się uczestnictwa wszystkich Państw Członkowskich, w szczególności tych, które dotychczas nie były zaangażowane;
38. oczekuje komunikatu Komisji w sprawie odnowionej strategii informacyjnej i komunikacyjnej, zapowiedzianego na maj 2005 r.; zamierza się zaangażować w ściślejszy dialog z Komisją i Radą, a także z Komitetem Regionów w ramach jego kompetencji, na temat wdrożenia tej strategii; ponownie podkreśla swoją gotowość do podjęcia pełnej współpracy prowadzącej do osiągnięcia celów, które zostaną uzgodnione.

W sprawie Konstytucji

39. podkreśla, że kampania informacyjna i komunikacyjna w sprawie Konstytucji powinna stać się głównym priorytetem strategii informacyjnej i komunikacyjnej Unii na najbliższą przyszłość;
40. uważa, że do tego priorytetu należy podchodzić z podwójnej perspektywy:
- instytucje Unii mają obowiązek informowania obywateli w sposób jasny i obiektywny o treści Konstytucji oraz znaczenia wprowadzanych zmian w porównaniu z obecnie obowiązującymi Traktatami,
 - dodatkowo, Parlament Europejski, Rada i Komisja są politycznie odpowiedzialne za wspieranie ratyfikacji Konstytucji, przy czym muszą zawsze działać w porozumieniu z Państwami Członkowskimi i brać pod uwagę odpowiednie ustawodawstwo krajowe;
41. podkreśla, jeżeli chodzi o informacje na temat treści Konstytucji, szczególne znaczenie:
- organizowania specyficznych seminariów na temat Konstytucji dla dziennikarzy, zarówno w Państwach Członkowskich, jak i w Brukseli, zmierzających do jasnego i obiektywnego przekazania treści Konstytucji, jak również do prostowania wszelkich błędnych informacji na temat treści Konstytucji,
 - potrzeby podjęcia specyficznych działań skierowanych do środowisk uniwersyteckich, między innymi poprzez skoncentrowanie programu Jean Monnet na europejskich zagadnieniach konstytucyjnych, organizowanie seminariów na temat Konstytucji, pomaganie w kształtowaniu treści programów akademickich oraz sponsorowanie badań lub publikacji z zakresu europejskich zagadnień konstytucyjnych;
 - lepszego promowania użycia nowoczesnych technologii, w szczególności internetowego dostępu do tekstu Konstytucji oraz wyjaśnień na temat jej treści, jak również usług internetowych i telefonicznych w zakresie odpowiedzi na pytania dotyczące treści Konstytucji;
42. podkreśla, że zasoby dostępne w ramach programu Prince powinny zostać skoncentrowane na rozwijaniu debaty publicznej na temat Konstytucji z myślą o kampaniach ratyfikacyjnych we wszystkich Państwach Członkowskich, a szczególnie w Państwach Członkowskich, w których odbędzie się referendum;
43. uważa więc, że Parlament i Komisja powinny ustanowić ścisłą współpracę, mianowicie poprzez podpisanie memorandum porozumienia ze wszystkimi zainteresowanymi Państwami Członkowskimi; wyraża przekonanie, że Parlament powinien uczestniczyć we wszystkich inicjatywach podejmowanych przez Komisję na poziomie krajowym we współpracy z rządami poszczególnych Państw Członkowskich;

Czwartek 12 maj 2005

44. podkreśla znaczenie równoczesnego zaangażowania w te inicjatywy parlamentów krajowych, zawsze kiedy będzie to możliwe;

45. przypomina o istotnej roli społeczności regionalnych i lokalnych oraz ich partnerów w procesie ratyfikacji Konstytucji, aby informacje płynące od góry były bardziej spersonalizowane, a przez to skuteczniejsze;

46. przypomina, jak ważną rolę odgrywają organizacje społeczeństwa obywatelskiego w debatach ratyfikacyjnych oraz jak ważne jest zapewnienie odpowiedniego wsparcia, umożliwiającego tym organizacjom zaangażowanie swoich zwolenników w debaty na przestrzeni UE w celu promowania aktywnego udziału obywateli w debacie na temat ratyfikacji.

Polityka informacyjna Parlamentu Europejskiego

47. proponuje przeprowadzenie obiektywnych badań wydajności polityki informacyjnej; w tym kontekście, z zadowoleniem przyjmuje wniosek Prezydium, z dnia 10 stycznia 2005 r., o rewizję roli, jaką pełnią biura informacyjne w Państwach Członkowskich;

48. zwraca uwagę na dyskusję prowadzoną obecnie w Prezydium Parlamentu dotyczącą możliwości stworzenia publicznego kanału parlamentarnego; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium Parlamentu w sprawie zlecenia przygotowania studium wykonalności ewentualnego ustanowienia parlamentarnego kanału informacyjnego lub autentycznego kanału telewizyjnego Parlamentu Europejskiego; stwierdza, że istnieje wiele różnych możliwości w odniesieniu do takiego projektu i uważa, że kanał ten powinien być niezależny; uważa, że taki kanał mógłby w znacznym stopniu przyczynić się do rozwoju europejskiej przestrzeni publicznej; zauważa, że uprzednio kilkakrotnie zwracał się do Komisji o przeprowadzenie wewnętrznego badania określającego skutki działania takiego kanału europejskiego; podkreśla potrzebę większej synergii pomiędzy działalnością biur informacyjnych Parlamentu i przedstawicielstw Komisji;

*

* *

49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Ministrów, Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, rządów Państw Członkowskich oraz Międzynarodowej Federacji Dziennikarzy.

P6_TA(2005)0184

Togo

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Togo

Parlament Europejski,

— uwzględniając Afrykańską Kartę Praw Człowieka i Narodów,

— uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Togo,

— uwzględniając oświadczenia Komisji i Prezydencji Rady,

— uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

A. poważnie zaniepokojony wybuchem przemocy po kwestionowanych wyborach prezydenckich z 24 kwietnia 2005 r., który kosztował życie stu osób i pociągnął za sobą ucieczkę ponad 18 500 uchodźców do sąsiadujących z Togo Beninu i Ghany,

B. mając na uwadze, że wybuch przemocy nastąpił 26 kwietnia 2005 r., gdy Faure Gnassingbe, syn Eyademy Gnassingbe, uznany został za zwycięzcę wyborów w oparciu o wstępne wyniki, przyznające mu 60 % głosów, przy 38 % głosów oddanych na Emmanuela Bob-Akitanego stojącego na czele koalicji sześciu partii opozycyjnych,